

1 MAYIS VE BİR İZLENİM

FUAT AKYÜREK

Uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs tüm dünyada coşku ile kutlandı. 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin çeşitli ülkelerden gelen haberler, tüm dünyada bu 1 Mayıs'ın mücadele isteği artmış emekçi kitleler tarafından geçen yıllara oranla daha kitlesel bir katılımı kutlandığını ortaya koyuyor. Uluslararası işçi sınıfı 1 Mayıs'ı, sürekli gaspedilen ve geriye götürülen haklarını yeniden kazanma, haklarını genişletme ve sağlamlaştırma, yeni bir dünya kurmak için mücadele etme şiarları ile kutladı.

Bu denli kitlesel ve mücadele şiarlarının daha da yaygınlaşmış olduğu bir 1 Mayıs kuşkusuz sürpriz değildi. Pek çok ülkede krizin tüm yükünün sırtlarına bindirildiği işçi ve emekçiler, büyük sermayeye, onların kuklaları olan hükümetlere karşı zaten mücadele içindeydiler ve giderek büyüyen bir öfkeye sahiptiler. Bu mücadele isteği ve büyüyen öfke 1 Mayıs alanlarına da yansdı ve geçmiş yıllara oranla daha kitlesel ve yaygın 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Kuşkusuz bu durum, çnümüzdeki dönemde yansıyacak ve dünya işçi ve emekçileri daha yaygın ve kararlı mücadelelere girecekler.

Türkiye'de de 1 Mayıs oldukça kitlesel ve yaygın bir biçimde kutlandı. Başta İstanbul Taksim meydanı olmak üzere, pek çok ilde ve meydan da 1 Mayıs yaygın ve kitlesel bir biçimde kutlandı. 1 Mayıs'a damgasını vuran hiç kuşkusuz işçi sınıfının taleplerini elde etmek için ortaya koyduğu mücadele kararlılığı ve kitlesellik ile, gençlerin militan ve coşkulu katılımı oldu. Gençler geleceğlerinin çalınmasına karşı öfke ve tepkilerini 1 Mayıs alanlarına taşıdılar.

Genel olarak dünyadaki 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin söylediklerimiz, Türkiye işçi sınıfı içinde geçerli idi. Türkiye işçi sınıfı son yıllarda sermayenin ve onun çıkarlarının gözükara savunucusu AKP Hükümeti'nin yoğun saldırıları ile karşı karşıya kaldı. Ücretlerin budanması, örgütlenme hakkının gaspedilmesi, taşeronluğun yaygınlaşması, yaşam koşullarının giderek daha fazla zorlaşması, açlık ve yoksulluğun yaygınlaşması işçi ve emekçi kitleler arasında öfke ve tepkiyi artırmış, mücadele isteğini ve azmini körüklemişti. Bu birikimin 1 Mayıs alanlarına yansıdığı görüldü. Bazı alanlar göstericileri almadı ve bir kaç kere dolup boşaldı.

Burada kendi yaşadığım yerdeki 1 Mayıs gösterisine ilişkin bir izlenimimi de aktarmak istiyorum. 1 Mayıs gösterilerine yıllardır yaşadığım kent olan Biel'de katılıyorum. 1 Mayıslar çok kitlesel olmasa da üç, beş yüz katılımcı ile kutlanırdı. Bahnhof'dan yürüyüş başlar, Central Platz'da biter, burada o 1 Mayıs'da öne çıkan sorunlar konusunda konuşmalar yapılırdı. Geçen yıl yürüyüş kortejinin önünde hep yer alan bando takımı kaldırılmıştı. Biraz şaşırılmış, ama üzerinde pek fazla düşünmemiştim.

Oysa bu durum ileriye yönelik başka adımların ilk hazırlığı imiş. Bu yıl yürüyüşte kaldırıldı. Central Platz'da 40-50 kişiyi alabilecek bir çadır kurulmuş, iş bütünüyle sabah ve öğle arasında yapılan bir kahvaltı etkinliğine dönüştürülmüştü. Sendika bürokratları 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmak için doğrusu "iyi" ama sinsice çalışmışlardı. İşçi ve emekçiler bu durumu anlamış olacaklar ki, sendika bürokratlarının ve onların partilerinin bu etkinliğine katılmayarak tutumlarını ortaya koydular. Hava ve ortam işçilere bütünüyle yabancı idi. Onlarda zaten katılmayarak tepkilerini açıkça ortaya koydular. Elbette buna rağmen işçilerin gelmesi, sendika bürokratlarına unutamayacakları bir ders vermeleri daha iyi olurdu.

Sendikanın bu gerici tutumu kuşkusuz gelip geçici bir şey olarak algılanamaz. Açıkça görülmektedir ki, işçilerin birleşme ve mücadele merkezleri olan sendikaların içi boşaltılmakta, sendika bürokrasisi büyük sermayenin hizmetinde işçilere karşı mücadele etmektedir. Bu duruma işçilerin uzun süre seyirci kalması beklenmemelidir. İşçiler kuşkusuz sendikalarına sahip çıkacak, bu asalakları kendi başlarından atacaklardır. Bu belki zaman alacaktır, ancak işçi hareketinin ilk kabarmasında bu sermaye uşaklarının sırtı yere gelecektir.

Mayıs / 2011